

Raport Recursiv Dec. 404/14.09.2006
[Signature]

ROMANIA
TRIBUNALUL BOTOȘANI
SECȚIA COMERCIALĂ, CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Ședința publică din 17 mai 2006

Președinte – Elena Moscaliuc

Grefier – Magdalena Neacșu

SENTINȚA NR.281

La ordine judecarea cererii formulate de reclamanta
Botoșani, cu sediul în str. nr. , pentru anularea
deciziei nr. 46/2005 și deciziei de impunere nr. din 2005, în
contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Botoșani, cu
sediul în str. mun. Botoșani Piața Revoluției nr. 5.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns consilier
juridic pentru reclamantă, cu delegație la fila 35 dosar
lipsind reprezentantul pârâtei.

S-a făcut referatul cauzei, de către grefierul de ședință, care
precizează că procedura este legal îndeplinită, după care;

Instanța, constatând cercetarea judecătorească terminată, ne mai
fiind alte probe sau cereri de formulat și nici excepții de invocat, acordă
cuvântul asupra fondului cauzei.

Consilier juridic, având cuvântul pentru
reclamantă, solicită admiterea cererii așa cum a fost formulată și cum a arătat și
în concluziile scrise pe care le depune la dosar (f. 106-107) și obligarea pârâtei
la plata cheltuielilor de judecată, dovedite cu chitanțele de la dosar.

După deliberare,

TRIBUNALUL

Asupra cauzei de față;

Examinând actele și lucrările dosarului constată că, prin cererea
înregistrată sub nr. 2006, reclamanta

Botoșani, a solicitat, în contradictoriu cu pârâta DGFP Botoșani –
Activitatea de Control Fiscal anularea Deciziei nr. 2005 emisă
de pârâta și a Deciziei de impunere nr. din 2005 emisă de
Autoritatea de Control Fiscal.

În motivarea cererii precizează reclamanta că, urmarea controlului
efectuat de reprezentanții pârâtei s-a încheiat Raportul de inspecție fiscală; pe

baza căruia s-a emis decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare datorate de reclamantă.

Împotriva Deciziei de impunere reclamanta a formulat contestație la organul fiscal competent , respinsă pentru neprecizarea cuantumului sumelor contestate.

Apreciază ca fiind nelegală această soluție întrucât obligațiile fiscale calculate de organul de inspecție fiscală au fost aplicate și persoanelor care au lucrat pe bază de convenție civilă , neavând încheiat un contract de muncă și neavând calitatea de salariat.

Acestor persoane , în mod nelegal li s-au calculat CAS, contribuție pentru șomaj , asigurări de sănătate , asigurări pentru accidente de muncă , etc.

În susținerea cererii , reclamanta a depus probe cu înscrisuri (f. 4-31 , 36-46) solicitând și efectuarea unei expertize contabile în cauză.

Pârâta , DGFP Botoșani , legal citată , a formulat întâmpinare (f. 62) prin care solicită respingerea , ca neîntemeiată , a cererii , arătând că reclamanta nu a precizat , pentru fiecare contribuție la buget , cuantumului sumei contestate.

Analizând actele și lucrările dosarului , precum și probele cu înscrisuri și mai ales raportul de expertiză întocmită în cauză , instanța reține următoarele:

Prin cererea formulată de reclamanta

Botoșani a solicitat anularea Deciziei nr. 2005 (f.11 dosar) emisă de DGFP Botoșani și a Deciziei de impunere nr. 2005 emisă de Activitatea de Control Fiscal –Biroul Control Fiscal V (f. 17 ds.) , acte administrativ-fiscale prin care s-au stabilit în sarcina reclamantei obligații fiscale suplimentare datorate pentru perioada 1 ianuarie 2000 – 31 martie 2005 (perioada verificată).

Instanța apreciază ca nelegal raportul de inspecție fiscală și , pe cale de consecință și deciziile contestate din următoarele motive: în mod incorect a considerat organul de control că între Asociația de proprietari și membrii comitetului executiv , președinte asociație , alte persoane care au efectuat lucrări de reparații și întreținere s-ar fi stabilit raporturi de muncă , iar persoanele menționate ar fi salariați în sensul Codului muncii ; ai asociației.

Conform art. 11 al. 9 lit. „l” din HG 400/2003 și art. 52 din HG 1275/2000 persoanele din conducerea asociației sunt alese de adunarea generală, iar pentru munca depusă primesc o indemnizație și nu salariu , împrejurare în care nu datorează contribuție pentru șomaj , CAS , asigurări de sănătate . Totodată , nici reclamanta nu datorează pentru aceste indemnizații contribuție pentru șomaj , CAS , contribuție accidente de muncă , asigurare de sănătate.

Pârâta a calculat toate aceste contribuții – cu excepția membrilor comisiei de cenzori – pentru toate persoanele , fără a ține cont de faptul că , potrivit art. 8 din OG 85/2001 modificată și art. 942, 997 și 1410 Cod civil reclamanta putea încheia contracte civile cu persoane fizice pentru prestări servicii , etc. , pârâta considerând eronat faptul că sumele înscrise în borderourile de plată sunt salarii .

Conform art. 6 al. 2, din Legea 130/1999 nu se datorează contribuție pentru plăta ajutorului de șomaj pentru contracte civile de prestări servicii.

CAS, atât cea individuală, cât și cea datorată de angajator este datorată de asigurații nominalizați conform art. 5 al. 1 pct. 1 și II din Legea 19/2000 cu modificările ulterioare, printre care nu se regăsesc persoanele nominalizate de organul control.

Nu este datorată nici contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale, întrucât în art. 5 din OUG 147/2003 aprobată prin Legea 346/2002 nu se regăsesc nominalizate persoanele cu care unitatea a încheiat un contract civil de prestări servicii.

Ținând cont de toate aceste aspecte reprezentanții reclamantei nu pot recalcula, ei însuși toate aceste obligații fiscale pentru o perioadă de 5 ani, neavând personal de specialitate și nefiind sprijiniți în acest sens de organele de control, care, dacă ar fi avut în vedere mențiunile din contestația formulată, ar fi putut proceda la recalcularea acestor obligații, fără a respinge contestația ca nesusținută cu probe legale.

Din acest motiv, reclamanta a solicitat proba cu o expertiză contabilă (f. 65-91 ds.) care efectiv a reluat întreaga verificare pentru 5 ani, recalculând obligațiile fiscale în contextul actelor normative incidente cauzei.

Instanța va accepta întru-totul concluziile expertizei precum și recalcularea obligațiilor fiscale făcute de expertul contabil așa cum sunt precizate în anexele la raportul de expertiză.

Pentru aceste considerente instanța apreciază că reclamanta datorează bugetului general consolidat al statului următoarele obligații suplimentare: contribuție de asigurări de șomaj datorată de angajator – RON cu dobânzi de RON și penalități de RON; contribuție individuală șomaj RON cu dobânzi de RON și penalități de RON; CAS datorat de angajator RON cu dobânzi de RON și penalități de RON; CAS individuală RON cu dobânzi de RON și penalități de RON; contribuție asigurări sănătate datorată de angajator RON cu dobânzi de RON și penalități de RON; contribuție individuală asigurări de sănătate RON cu dobânzi de RON și penalități de RON; contribuție asigurare accidente de muncă și boli profesionale RON cu dobânzi de RON și penalități de RON.

Instanța va înlătura ca neconcludente cauzei și obiecțiunile la expertiză formulate de pârâtă (f. 97) întrucât, așa cum a precizat expertul în expertiză și în răspunsul la obiecțiuni (f. 103), în recalcularea obligației fiscale a ținut cont de faptul că doar administratorul-contabil al asociației era încadrat cu contract individual de muncă, restul persoanelor nefiind salariat în sensul Codului muncii, motiv pentru care, așa cum s-a menționat în precedent, nu datorează contribuțiile suplimentare calculate, în mod eronat, de pârâtă.

Întrucât pârâta a refuzat recalcularea obligațiilor fiscale suplimentare în temeiul actelor normative invocate, în temeiul art. 274 Cod

